

Abstrakt (česky)

Práce se zabývá nadějí a jejím vztahem k činnosti v *Teologické sumě* Tomáše Akvinského. V lidské duši se podle Tomáše vyskytují dva typy naděje. Jednak naděje, která náleží do smyslové duše a pomocí níž se jedinec orientuje na smyslové objekty (naděje-vášeň). A jednak naděje, která náleží do intelektové duše, a která jedinci umožňuje cílit na objekty uchopené abstraktními pojmy (Tomáš rozebírá specificky naději-ctnost orientující se na blaženost). Kdo má naději-vášeň, ten si stanovuje realistické cíle a řeší, jak jich dosáhnout. Proto Tomáš říká, že naděje-vášeň podporuje činnost. Kdo má naději-ctnost, ten se orientuje na spásu a spoléhá na Boha, že mu k ní dopomůže. Naděje-ctnost by se mohla na první pohled zdát pasivní. Ve skutečnosti ale tato ctnost vede křesťana k tomu, aby se k Bohu upínal a pracoval na svém vztahu k němu. Naděje-ctnost se tedy projevuje vnitřní duchovní činností, která vede k tomu, že se v člověku zrodí láska k Bohu jménem *charitas*. Tomášovo pojetí naděje je v textu průběžně srovnáváno s tím, jak naději rozuměli Aristoteles a Pavel z Tarsu. Těmito mysliteli se Tomáš inspiroval. Při srovnání rovněž vyvstanou specifika Tomášova pojetí.